

A hulladék veszélyességének vagy veszélytelenségének megállapítására irányuló eljárás részletes szabályai (98/2001. (VI. 15.) Korm. rendelet 1. számú melléklete alapján)

A hulladékok veszélyességét a hulladékot eredményező technológia mérlegelésével kell megállapítani.

A hulladékok veszélyességének vagy veszélytelenségének megállapítására (a továbbiakban: minősítés) irányuló eljárás célja, hogy

a) a termelő, illetve a kezelő részére a veszélyesség (összetétel) ismeretében biztosítsa a legjobb kezelési tevékenységek (gyűjtés, tárolás, hasznosítás és ártalmatlanítás), továbbá a szállítás legcélszerűbb megszervezését és megvalósítását,

b) a hatóság számára az összetétel ismeretében biztosítsa a hulladék kezelésének megalapozott ellenőrzését a gyűjtés, a tárolás, a szállítás, a hasznosítás és az ártalmatlanítás során.

A) Mintavétel

1. A hulladékból a mintavételt akkreditált laboratórium a hulladék termelőjének, illetve birtokosának megrendelése alapján végzi el.

2. A mintavevő a vett mintát 3 részre osztja. A hulladék termelőjénél, birtokosánál marad egy mintarész, a másik két mintarészt az akkreditált laboratórium kapja. Az egyik mintarészt használja fel a mérések elvégzésére, a másikat referenciamintaként - a minősítési eljárás befejezéséig - megőrzi.

3. A mintavételnél jelen kell lenni a hulladék birtokosának, a mintavevő akkreditált laboratórium, a környezetvédelmi és a közegészségügyi hatóság képviselőjének.

4. A mintavételt nemzeti, ennek hiányában EN vagy ISO szabványok, szükség esetén OECD előírások szerint kell elvégezni.

5. A mintavétel körülményeit jegyzőkönyvben kell rögzíteni.

A jegyzőkönyv tartalmi követelményei:

5.1. A mintavétel helye (cég neve, címe).

5.2. A mintavétel időpontja.

5.3. A mintavevő szervezet megnevezése, címe.

5.4. A mintavételnél jelen levő személyek neve, beosztása, a képviselt szervezet neve.

5.5. A minősítendő hulladék keletkezési technológiája, mennyisége, tárolási körülményeinek ismertetése, a veszélyesség megállapításához javasolt legfontosabb vizsgálatok köre.

5.6. A mintavétel idején tárolt hulladék mennyisége és csomagolásának módja.

5.7. A hulladékkal kapcsolatos információk (megjelenési forma: szilárd, folyadék, iszap; szín, szag stb.).

- 5.8. A mintavétel körülményeinek és módjának ismertetése.
- 5.9. A minták száma.
- 5.10. A minták származási helyének egyértelmű leírása.
- 5.11. A minták csomagolása, számozása és feliratozása.
- 5.12. A minták - összetételüktől függő - tárolása.
- 5.13. A minták elosztása.
- 5.14. A minősítést megalapozó vizsgálatokat végző akkreditált laboratóriumok megnevezése.
- 5.15. A mintavételnél jelenlevők aláírása.

B) A minősítést megalapozó vizsgálatok

1. A hulladékot eredményező technológia mérlegelésével kell megállapítani a hulladék veszélyességének eldöntésére alkalmas veszélyességi jellemzőket és a meghatározásukhoz szükséges vizsgálatok körét.

A veszélyességi jellemzők meghatározására nemzeti módszereket szükséges használni, ezek hiányában a nemzetközi szervezetek (pl. OECD) anyagaiban ajánlott módszereket lehet felhasználni.

2. A hulladékok minősítésére szolgáló nemzeti módszerként előírt vizsgálatokat (fizikai-kémiai és ökotoxikológiai vizsgálatok) minden esetben el kell végezni.

Ha ezen vizsgálatok alapján egyértelműen megállapítható, hogy a hulladék veszélyes, akkor a többi vizsgálatot a minősítés szempontjából nem kell elvégezni.

3. A mikrobiológiai vizsgálatokat csak abban az esetben kell elvégezni, ha a hulladék - keletkezési technológiájából vagy tárolási körülményeiből adódóan - feltételezhetően fertőző betegséget okozó, illetve terjesztő kórokozókat tartalmaz.

4. A vizsgálatok eredményei alapján az akkreditált laboratórium szakértői véleményt készít a hulladék veszélyességéről vagy veszélytelenségéről.

5. A szakértői vélemény tartalmi követelményei

5.1. A szakértői véleményt készítő szervezet neve, címe, akkreditálási okiratának másolata.

5.2. A megbízó neve, címe.

5.3. A minősítendő hulladék származási helye; keletkezési technológiájának átfogó ismertetése.

5.4. A hulladékminta előkészítésének ismertetése.

5.5. A hulladék minősítésére használt vizsgálati módszerek ismertetése:

- szabvány alapján végzett vizsgálatok esetében a szabvány számával és címével,

- más vizsgálati módszer esetében a módszer ismertetése, a Hulladékminősítő Bizottság írásos nyilatkozatával e módszer elfogadásáról.

5.6. A vizsgálatok eredményeinek értékelése.

5.7. A hulladéknak a vizsgálatok alapján javasolt minősítése.

5.8. A hulladékkal kapcsolatos egyéb információk és ajánlások ismertetése (ártalmatlanítási és hasznosítási javaslatok).

5.9. A szakértői véleményt készítő aláírása.

6. A szakértői véleményhez csatolni kell a mintavétel jegyzőkönyvét.

C) A Hulladékminősítő Bizottság és működésének rendje

1. A Bizottsági ülések résztvevői:

1.1. A Bizottság ügyviteli munkáját titkár irányítja.

1.2. A Bizottság elnöke, elnökhelyettese és tagjai egy-egy szavazattal rendelkeznek.

1.3. A Bizottság szükség esetén, külső szakértőket kérhet fel. A külső szakértők az ülésen tanácskozási joggal vesznek részt, szavazati joggal nem rendelkeznek.

1.4. A minősítést megalapozó vizsgálatokat és a szakértői véleményt készítő akkreditált laboratórium, továbbá a hulladék minősítését kérő és szakértője, az illetékes környezetvédelmi és közegészségügyi hatóság, a szakmailag érintett minisztériumok, valamint a felkért külső szakértő(k) a Bizottság ülésén tanácskozási joggal vesznek részt, szavazati joggal nem rendelkeznek.

1.5. A Bizottság tagjai sem a minősítést megalapozó vizsgálatokban, sem a vizsgáló laboratórium javaslatának elkészítésében nem vehetnek részt.

1.6. A Bizottság tagjai és titkára tiszteletdíjat kap.

A Bizottság által felkért külső szakértők szakértői díjazásban részesülnek.

A tiszteletdíj és a szakértői díj összegét a környezetvédelmi miniszter határozza meg.

1.7. A Bizottság ügyrendjét egyszerű többséggel fogadja el.

2. A Bizottság feladata

2.1. A D.1. pontban meghatározott dokumentumokon kívül további adatokat kérhet a hulladék termelőjétől, illetve kezelőjétől, ha állásfoglalásának kialakításához további információkat tart szükségesnek.

2.2. A minősítést megalapozó vizsgálatok alapján állásfoglalást készít az adott hulladék veszélyességéről vagy veszélytelenségéről.

A veszélyesnek minősített hulladéknak azonosító számot kell adni. Azt a hulladékot, amelynek a Bizottság nem ad azonosító számot, a hulladék nevének kell nyilvántartani.

2.3. A Bizottság elnöke:

- összehívja a Bizottság ülését,
- kijelöli a napirend előterjesztőjét,
- vezeti a Bizottság ülését.

2.4. A Bizottság elnökhelyettese az elnököt helyettesíti, annak távolléte esetén.

2.5. A Bizottság tagjai:

- értékeli a benyújtott dokumentumokat,
- javaslatot tehetnek a vizsgálati módszerekre,
- ha a rendelkezésre álló információk és vizsgálatok nem elegendők a szakmailag megalapozott állásfoglalás kialakításához, akkor javaslatot tehetnek kiegészítésre.

A napirend előterjesztője:

- az általa referálandó kérelmet az ülés elé terjeszti, javaslatot tesz a hulladék veszélyességére vagy veszélytelenségére.

3. A Bizottság munkarendje

3.1. A Bizottság negyedévente ülésezik.

Szükség esetén a Bizottság elnöke soron kívüli ülést hív össze.

Az ülés nem nyilvános, azon csak a Bizottság tagjai és az ügyben meghívottak vehetnek részt.

3.2. A Bizottság elnöke legalább 8 nappal az ülés előtt értesíti a Bizottság tagjait és a meghívottakat az ülés időpontjáról, helyéről és témájáról.

A témára vonatkozó szakvéleményeket megküldi a Bizottság tagjainak.

3.3. A Bizottság határozatképes, ha a hét tagja közül legalább öt jelen van az ülésen.

A szavazás során a Bizottság egyszerű szavazattöbbséggel dönt. Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt.

3.4. Az ülésről jegyzőkönyvet kell készíteni.

A jegyzőkönyvet az elnök írja alá és a Bizottság egy tagja aláírásával hitelesíti.

A tagok jogosultak eltérő véleményüket a jegyzőkönyvben különvéleményként rögzíteni.

D) A hulladékok minősítése

1. A hulladék birtokosa a hulladék minősítésére vonatkozó kérelmét a következő dokumentumok 10 példányban - az illetékes környezetvédelmi hatóságnál - történő benyújtásával kérheti:

1.1. Kérelem a minősítő eljárás lefolytatására. A kérelem minimális tartalmi elemei:

1.1.1. a kérelmező neve, KSH azonosító száma és telephelyének címe,

1.1.2. a minősítendő hulladék mennyisége,

1.1.3. a tevékenység, valamint a technológia műszaki és környezeti szempontból átfogó leírása, amiből a hulladék keletkezett,

1.1.4. a hulladékkal kapcsolatos egyéb információk (pl. megjelenési forma, szilárd, folyadék, iszap),

1.1.5. a mintavételre felkért akkreditált laboratórium neve, címe és akkreditálási dokumentumának másolata, a felkérés rövid szakmai indoklása,

1.1.6. azoknak a szükséges méréseknek a felsorolása, amelyekről a kérelmező úgy vélekedik, hogy elégségesek a hulladék minősítéséhez.

1.2. Az akkreditált laboratóriumnak - a vizsgálatok értékelése alapján - a minősítés megalapozására készített szakvéleménye.

1.3. A minősítendő hulladékkal kapcsolatban keletkezett hatósági kötelezések másolata.

1.4. Az eljárási díj befizetéséről szóló igazolás (1 példányban).

2. A minősítési kérelem benyújtásakor 100 000 Ft minősítési díjat kell fizetni.

3. A környezetvédelmi hatóság az 1. pontban ismertetett dokumentumokat, szakmai javaslatával együtt, a kérelem kézhezvételét követő 14 napon belül továbbítja a Környezet- és Természetvédelmi Főfelügyelőséghez, amelynek gondoskodnia kell a dokumentumoknak a Bizottság elnökéhez nyolc napon belül történő továbbításáról.

4. Hiányosan benyújtott dokumentáció, illetve a hiányok pótlásának elmaradása esetében a Bizottság a benyújtott dokumentáció alapján alakítja ki állásfoglalását.

5. A minősítés eredményéről a jegyzőkönyv alapján a Bizottság állásfoglalást készít.

6. A minősítés alapján a Környezet- és Természetvédelmi Főfelügyelőség határozatot ad ki a hulladék veszélyességéről, illetve veszélytelenségéről. A határozat egy-egy példányát megküldi

- a hulladék birtokosának,
- a Bizottságnak,
- az akkreditált laboratóriumnak,
- a környezetvédelmi felügyelőségeknek,
- a közegészségügyi hatóságnak,
- a Környezetvédelmi Minisztérium környezetvédelmi helyettes államtitkárának.

E) A hulladék környezeti veszélyességének megállapítása

Veszélyes hulladéknak kell tekinteni ezen mellékletben - természetük és keletkezésükhöz vezető tevékenységük alapján - felsorolt hulladékfajtaikat.

1. A hulladékok minősítésére szolgáló nemzeti vizsgálatok

1.1. Fizikai és kémiai vizsgálatok

A hulladék veszélyes összetevői anyagi minőségének és koncentrációjának meghatározása:

A pH meghatározása (1:9 arányú vizes eluátumban)

A kémiai oxigénigény meghatározása

A szárazanyag-tartalom meghatározása

A lobbanáspont meghatározása (tűzveszélyesnek ítélt hulladékok esetében)

Kioldás desztillált vízzel, 4,5 pH-jú ammónium-acetát pufferoldattal és 2 mol/dm³ salétromsavval

Részecskeméret-eloszlás meghatározása (Porok és iszapok esetében, ha szükséges, az alkalmas mérési módszert a vizsgálandó hulladék összetételétől függően az akkreditált laboratórium választja ki)

Fém-ionok meghatározása (pl. Pb, Cd, összes króm, Cr(VI), Hg, As, Mn, Cu, V, Sb, Co, Ni, Sn, Ba, fémegyenértékben kifejezve)

Anionok meghatározása (szulfid, összes cianid, szabad cianid, fluorid, nitrit, nitrát stb.)

Elektromos vezetőképesség meghatározása

Hexánnal extrahálható szerves anyagok bruttó koncentrációjának meghatározása

PAH-ok meghatározása

PCB-k meghatározása

THP-k meghatározása

Dioxinok/furánok meghatározása

(A PCB-k és a dioxinok/furánok meghatározását akkor kell elvégezni, ha a hulladékban való jelenlétük a technológia ismeretében megalapozott)

1.2. Ökotoxikológiai vizsgálatok

(a konkrét mérési módszert az akkreditált laboratórium választja ki)

Daphnia-teszt

Halteszt

Csíránövény-teszt

Talajtesztek

Algateszt

1.3. Toxicitás vizsgálata

(a konkrét mérési módszert az akkreditált laboratórium választja ki)

LD-50 egérteszt esetében

1.4. Mutagenitás vizsgálata

(a konkrét mérési módszert az akkreditált laboratórium választja ki)

1.5. Mikrobiológiai (fertőzőképességi) vizsgálatok

(a konkrét mérési módszert az akkreditált laboratórium választja ki)

Faecalis coliszám

Streptococcus faecalis

Salmonella

Bélféreg-peték

Szükség esetén egyéb patogén baktériumok

2. A H4, H5, H6, H7, H9, H10, H11 és a H14 veszélyességi jellemzőkre vonatkozó nemzeti ökotoxikológiai (biológiai) minősítési paraméterek alapján: veszélyesnek kell tekinteni a hulladékot - a mikrobiológiai laborok kivételével -, ha a következő tulajdonságok közül egyet vagy többet mutat:

2.1.1. azok a hulladékok, amelyek vizes oldatkivonata az egértesztben negatív eredményt mutat, de a sejttenyésztet 40-szeres hígításban pusztítja,

2.1.2. azok a fertőző hulladékok, amelyek Salmonellát és/vagy életképes humán parazita bélféreg-petéket, továbbá F. coliform és F. streptococcus baktériumokat (>200 telep/g mennyiségben) tartalmaznak,

2.1.3. a környezet élő szervezeteit károsító hulladékok, amelyek desztillált vizes kivonata a Daphnia- és a csíranövény-tesztben >100-szoros, a baktériumtesztben, a hal- és algatesztben >50-szeres hígításban károsító hatású,

2.1.4. azok a hulladékok, amelyek mutagenitási tesztje közepes mutagén hatást (500-2000 revertáns/g) jelez.

2.2. A mikrobiológiai laborok esetében:

2.2.1. azok a hulladékok, amelyek vizes oldatkivonata az egértesztben negatív eredményt mutat, de a sejttenyésztet 40-szeres hígításban pusztítja,

2.2.2. azok a fertőző hulladékok, amelyek Salmonellát és/vagy életképes humán parazita bélféreg-petéket, továbbá F. coliform és F. streptococcus baktériumokat (>100 telep/g mennyiségben) tartalmaznak,

2.2.3. a környezet élő szervezeteit károsító hulladékok, amelyek desztillált vizes kivonata a Daphnia- és a csíranövény-tesztben >10-szeres, a baktériumtesztben, a hal- és algatesztben >25-szörös hígításban károsító hatású,

2.2.4. azok a hulladékok, amelyek mutagenitási tesztje közepes mutagén hatást (500 revertáns/g) jelez.

3. A veszélyes hulladékok általános típusai, képződésüket eredményező tevékenységeknek megfelelő felsorolásban (a hulladék lehet folyadék, iszap vagy szilárd formában)

3.1. A Hgt. (2000. évi XLIII. törvény a hulladékgazdálkodásról) 2. számú mellékletében felsorolt veszélyességi jellemzők közül legalább eggyel rendelkező hulladékok:

1. anatómiai anyagok; kórházi és egyéb klinikai hulladékok;

2. gyógyszerek és állatgyógyászati készítmények;

3. fakonzerváló szerek;

4. biocidok és növényvédő szerek;

5. oldószermaradékok;
 6. halogénezett szerves anyagok, amelyek nem oldószerként használatosak, kivéve az inert polimerizált anyagokat;
 7. cianidtartalmú edzősók;
 8. ásványolajok és olajat tartalmazó anyagok (pl. olajelválasztó berendezésekből származó iszapok stb.);
 9. olaj/víz, szénhidrogén/víz keverékek, emulziók;
 10. PCB és/vagy PCT vegyületeket tartalmazó anyagok (pl. dielektrikumok stb.);
 11. kátrányszerű anyagok, amelyek finomításból, lepárlásból és más, pirolitikus kezeléssel származnak (pl. üstmaradékok stb.);
 12. tinták, színezékek, pigmentek, festékek, lakkok, kencék;
 13. gyanták, latex, lágyítók, nyelvek/ragasztók;
 14. vegyi anyagok, amelyek kutatási és fejlesztési vagy oktatási tevékenységből származnak, amelyeket nem azonosítottak, és/vagy újak, és amelyek emberre és/vagy környezetre gyakorolt hatása nem ismert (pl. laboratóriumi maradékok stb.);
 15. pirotechnikai és más robbanásveszélyes anyagok;
 16. fényképezési vegyszerek és előhívó anyagok;
 17. poliklórozott dibenzo-furán bármely rokonvegyületével szennyezett anyagok;
 18. poliklórozott dibenzo-p-dioxin bármely rokonvegyületével szennyezett anyagok.
- 3.2. A Hgt. 2. számú mellékletében felsorolt veszélyességi jellemzők bármelyikével rendelkező hulladékok, ha tartalmazzák a 4. pontban felsorolt bármelyik összetevőt:
19. állati vagy növényi eredetű szappanok, zsírok, viaszok;
 20. halogénmentes szerves anyagok, amelyek nem oldószerként használatosak;
 21. fémeket vagy fémvegyületeket nem tartalmazó szervesanyagok;
 22. hamuk és/vagy salakok;
 23. föld, homok, agyag, beleértve a kotrási meddőanyagokat is;
 24. cianidot nem tartalmazó edzősók;
 25. fémporok;

26. kimerült katalizátorok;
27. fémeket vagy fémvegyületeket tartalmazó folyadékok vagy iszapok;
28. szennyezés megelőzésére alkalmazott műveletekből származó maradékok (pl. zsákos porszűrőből összegyűjtött por stb.), kivéve a (29), (30) és (33) pontban felsoroltakat;
29. csiszolóiszapok;
30. víztisztító berendezésekből származó iszapok;
31. dekarbonizációs maradékok;
32. ioncserélő oszlop maradékai;
33. szennyvíziszap, amely kezeletlen vagy mezőgazdasági hasznosításra alkalmatlan;
34. tartályok és/vagy berendezések tisztítása során keletkező maradékok;
35. szennyezett berendezés;
36. szennyezett tartályok (pl. csomagolások, gázpalackok stb.), amelyek a II. mellékletben felsorolt egy vagy több összetevőt tartalmaztak;
37. akkumulátorok és más elektromos cellák;
38. növényi olajok;
39. háztartásokból származó, a szelektív hulladékgyűjtés eredményeként nyert anyagok, amelyek a Hgt. 2. számú mellékletében felsorolt veszélyességi jellemzők bármelyikével rendelkeznek;
40. bármely más hulladék, amely a 4. pontban felsorolt összetevők valamelyikét tartalmazza, és a Hgt. 2. számú mellékletében felsorolt veszélyességi jellemzők bármelyikével rendelkezik.

4. A 3.2. pontban felsorolt hulladékokat veszélyessé tevő anyagok, amennyiben a hulladék legalább egy, a Hgt. 2. számú mellékletében felsorolt veszélyességi jellemzőt mutat.

Összetevőként az alábbiakat tartalmazó hulladékok:

C1 berillium; berilliumvegyületek;

C2 vanádiumvegyületek;

C3 króm(VI)vegyületek;

C4 kobaltvegyületek;

C5 nikkelvegyületek;

- C6 rézvegyületek;
- C7 cinkvegyületek;
- C8 arzén; arzénvegyületek;
- C9 szelén; szelénvegyületek;
- C10 ezüstvegyületek;
- C11 kadmium; kadmiumvegyületek;
- C12 ónvegyületek;
- C13 antimon; antimonvegyületek;
- C14 tellúr; tellúrvegyületek;
- C15 báriumvegyületek; kivéve a bárium-szulfátot;
- C16 higany; higanyvegyületek;
- C17 tallium; talliumvegyületek;
- C18 ólom; ólomvegyületek;
- C19 szervesetlen szulfidok;
- C20 szervesetlen fluorvegyületek; kivéve a kalcium-fluoridot;
- C21 szervesetlen cianidok;
- C22 a következő alkáli- vagy alkáliföldfémek: lítium, nátrium, kálium, kalcium, magnézium szabad formában;
- C23 savas oldatok vagy szilárd halmazállapotú savak;
- C24 lúgos oldatok vagy szilárd halmazállapotú lúgok;
- C25 azbeszt (por vagy szálak);
- C26 foszfor; foszforvegyületek, kivéve az ásványi foszfátokat;
- C27 fém-karbonilok;
- C28 peroxidok;
- C29 klorátok;
- C30 perklorátok;

- C31 azidok;
- C32 PCB és/vagy PCT vegyületek;
- C33 gyógyszerek és állatgyógyászati készítmények;
- C34 biocidok és növényvédő szerek;
- C35 fertőző anyagok;
- C36 kreozotok;
- C37 izocianátok; tiocianátok;
- C38 szerves cianidok (pl. nitrilek stb.);
- C39 fenolok; fenolvegyületek;
- C40 halogéntartalmú oldószerek;
- C41 szerves oldószerek, kivéve a halogéntartalmú oldószereket;
- C42 szerves halogénvegyületek, kivéve az inert polimerizált anyagokat és más, ebben a mellékletben külön nevesített anyagokat;
- C43 aromás vegyületek; policiklikus és heterociklikus szerves vegyületek;
- C44 alifás aminok;
- C45 aromás aminok;
- C46 éterek;
- C47 robbanásveszélyes anyagok, kivéve az ebben a mellékletben külön felsoroltakat;
- C48 szerves kénvegyületek;
- C49 poliklórozott dibenzo-furán bármely rokonvegyülete;
- C50 poliklórozott dibenzo-p-dioxin bármely rokonvegyülete;
- C51 szénhidrogének és oxigén-, nitrogén- és/vagy kéntartalmú szénhidrogének, amelyek ebben a mellékletben nincsenek külön nevesítve.

F) Szakvélemény a minősített hulladék veszélyességéről

A szakvélemény száma:

1. A minősített hulladék

neve:

azonosítószám (ha az adott hulladék nem sorolható be, akkor annak megnevezését kell megadni):

2. A hulladékbirtokos neve, címe:

.....

3. A technológia megnevezése, amelyből a hulladék származik:

.....

.....

4. a) A hulladék azon veszélyességi jellemzői, amelynek alapján a hulladékot veszélyesnek minősítették:

.....

.....

b) A hulladék minősítéséhez használt nemzeti vizsgálatok eredményei:

fizikai és kémiai tulajdonságokra mért adatok:

.....

.....

.....

ökotoxikológiai tulajdonságokra mért adatok:

.....

.....

.....

toxikológiai tulajdonságokra mért adatok:

.....

.....

.....

mutagenitási tulajdonságokra mért adatok:

.....

.....

.....

fertőzőképesség:

.....

.....

5. A hulladék kezelésére ajánlott megoldások; a hulladék összetételét és mennyiségét is figyelembe véve:

nem alkalmazott új technológiára, a technológiához kapcsolódó egyes berendezésekre, valamint a velük végzett műveletekre, az adott technológiának az országban bárhol történő alkalmazása céljából. A technológiaminősítési eljárás költségeinek fedezetére a kérelmezőnek minősítési díjat kell fizetnie.

A kérelemben be kell mutatni a minősítendő eljárás referenciáit, a referencia-technológia (hazai, EU, illetve OECD) alkalmazásának helyét, magyarországi referencia esetében a technológiára vonatkozó hatósági határozatok másolatát. Meg kell adni a technológia alkalmazása során keletkező hulladék besorolását, illetve – ha van – a minősítésére vonatkozó határozatot, valamint egy független, környezetvédelmi felülvizsgálat végzésére feljogosított szakértő által készített szakértői véleményt.

A szakértői véleménynek ki kell térnie a minősítendő technológia céljának és alkalmazási körének leírására, a technológiával kezelhető veszélyes hulladékok megnevezésére, mennyiségére, összetételére, fizikai, kémiai és szükség esetén biológiai tulajdonságaira, illetve a technológiában felhasználandó egyéb anyagok megnevezésére és mennyiségére, valamint a technológia alkalmazása keletkező hulladék mennyiségére, összetételére és további kezelésének lehetőségeire. A szakértői véleményben meg kell adni a minősítendő technológia műszaki leírását és folyamatábráját, a technológia kapacitását és üzemviteli jellemzőit, és be kell mutatni a technológia műszaki és környezetvédelmi korszerűségét (a legjobb elérhető technikával való összehasonlítást). Elemezni és értékelni kell a technológia környezeti és környezet-egészségügyi hatásait, a hazai, illetve a nemzetközi normákhoz való viszonyát és magát a technológiát, és ennek alapján javaslatot kell tenni a technológia minősítésére.

A Bizottság az adott technológiáról készített, a minősítést megalapozó vizsgálatok alapján állásfoglalást ad a technológia műszaki és környezetvédelmi használhatóságáról, az adott kezelendő hulladékok összetételének függvényében. A Bizottság kiegészítő információkat és vizsgálatokat kérhet a kérelmezőtől. Hiányosan benyújtott dokumentáció esetén kérheti a hiányok pótlását, amelynek elmaradása esetén a Bizottság vagy a rendelkezésre álló információk alapján alakítja ki állásfoglalását, vagy állásfoglalás nélkül visszaküldi a dokumentációt a kérelmezőnek.

A Bizottság állásfoglalása alapján az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség minősítő határozatot ad ki. A technológiát minősítő határozat tartalmazza a technológiával kezelhető veszélyes hulladék(ok), illetőleg az alkalmazás során képződő hulladék(ok) azonosítószámát, megnevezését, mennyiségét, összetételét, környezeti veszélyességét, a technológia blokkvázlatát és a technológiai berendezések felsorolását és kapacitását, valamint a felhasználandó egyéb anyagok megnevezését és mennyiségét. A határozatban fel kell tüntetni a technológia alkalmazása során várható környezetterhelések, kibocsátások mértékét, illetve a felmerülő környezeti kockázatokat, és minden egyéb, a technológia környezetvédelmi, műszaki és gazdasági alkalmazhatóságára, a biztonsági előírásokra, a hulladékok gyűjtésére és kezelésére vonatkozó feltételt, valamint az alkalmazhatóság helyére vonatkozó információkat.

A hulladékkezelési technológiákat egyébként a szokásos hatósági eljárás során tulajdonképpen a környezetvédelmi hatóság is minősíti, hiszen az adott hulladékkezelésre vonatkozó engedély megadása egyben a technológia elfogadását is jelenti. A technológiaminősítés intézménye azonban lehetőséget ad arra, hogy az egyedileg már engedélyezett technológia alkalmazását az egész ország, illetve más felügyelőségek területére is kiterjesszék.